

[Rahbæk Møller]

bør sætte ind noget højere oppe, men vi gør samtidig opmærksom på, at der er grænser for, hvor højt man kan gå, hvis progressionen skal have en rimelig vægt. De tal, hr. Tastesen nævnte, er derfor alt for høje. Det siger sig selv, at tillægsskatten mindst skal indbringe det samme, som den nuværende progression gør. Svarende til, at tillægsskatten bør have en rimelig vægt i systemet, bør folk med mindre indkomster have en skattelettelser; navnlig lavtlønnede fuldtidsansatte har brug for at få skatetrykket lettet. Det sker formodentlig bedst ved en forhøjelse af både personfradraget og det faste lønmodtagerfradrag.

Ud over at genoprette progressionen i skattesystemet er det væsentlige formål med en skattereform at opnå en forenkling af skattesystemet. Det er simpelt hen en nødvendighed for at sætte skattevæsenet i stand til at bekæmpe skattesnyderiet, at der opnås en sådan forenkling. Det er vores indtryk, at redegørelsen i det væsentlige lægger op til en forenkling. Navnlig for det store flertal af befolkningen, der hverken er erhvervsdrivende eller omfattes af tillægsskatten, bliver der tale om en meget betydelig forenkling. Til gengæld vil formueopgørelsen være af betydning for langt flere skatteydere end hidtil, men det problem kendes jo allerede fra socialindkomstopgørelsen.

Hvad angår de hidtidige skattefrie institutioner, kan vi helt tilslutte os regeringens hensigt at indføre fuld beskatning af renteindtægter, men at gøre det med en overgangsordning, der i det væsentlige friholder affkast af det hidtidige indskud for beskatning. Vi kan ligeledes tilslutte os, at denne del af reformen træder i kraft 1. januar 1983, selv om den samlede reform af administrative grunde først kan træde i kraft 1. januar 1984.

Redegørelsen foreslår i lighed med Thorkil Kristensen-udvalgets betænkning, at kursgevinster og kurstab holdes uden for beskatning, i hvert fald så længe det ikke drejer sig om næring. Dette punkt er vi meget skeptiske over for. Indekstillæg bør naturligvis holdes uden for beskatning, men hvis alle former for kursgevinster holdes udenfor, vil der stadig væk være skattearbitrageproblemer. F. eks. vil problemet kontantlån fortsat eksistere med den ene forskel, at under en renteskatteordning vil det være kreditforeninger-

ne, der sidder med tabet, og hvordan skal de klare det? Her er i hvert fald et punkt, der må overvejes nøjere.

På nogle punkter er redegørelsen meget ufuldstændig, f. eks. omtales det overhovedet ikke, hvordan en indkomstskattereform vil påvirke forholdet mellem stat og kommuner og mellem kommunerne indbyrdes. Det er dog et meget vigtigt problem.

Et andet punkt, der ikke berøres, er alle andre fradrag end rentefradraget. Thorkil Kristensen-udvalget har ikke behandlet dem, da det lå uden for udvalgets kommissorium. Som led i en skattereform bør der ske en langt større fradragssanering end blot en omlægning af rentefradraget. Jeg håber, at ministeren kan give nogle oplysninger om regeringens planer på dette punkt.

Sammenfattende skal jeg sige, at socialistisk folkeparti kan tilslutte sig grundtankerne i regeringens redegørelse, men vi vil lægge vægt på, at der som led i en skattereform sker en reel omfordeling til fordel for små og mellemstore indkomster. Vi er naturligvis opmærksomme på, at jo større omfordeling der bliver tale om, jo større overgangstid er der behov for, og vi er derfor også forberede på, at reformen træder i kraft i løbet af en overgangsperiode.

Glistrup (FP):

Daværende finansminister Thorkil Kristensen stod den 6. marts 1953 på denne talerstol og fik indskrevet sit navn øverst på den fiaskoliste, der i de mellemliggende 28 år har udviklet sig, over skatteministre, der har skullet lave skattereformer, og hvor der altså nu sidste onsdag yderligere kom navnet Mogens på, hvad jeg beklager dybt.

Det er således, at når man tager ned fra hylderne disse støvede arkivalier, som denne lange række af skattereformer er, så er de hæslige og rædselsfulde, men hvis vi holder os til de 5, der har været fremsat i den tid, jeg har været i folketinget, og hvor altså den her, der kom i onsdags, var nr. 6, så er der ingen tvivl om, at det er det hæsligste og mest rædselsfulde og mest afskyelige og ubrugelige, der overhovedet er kommet af de 6, der har været.

Før jeg går nærmere ind på kritikken, vil jeg da lige gøre mig færdig med det lyse i det. Der er kun ét eneste lyspunkt, én eneste